

ფაქტი ამგვარად შეხვედრის ვაგონი

~~88~~
88

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი 287 1 88

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი 287 1 88

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი 20
14.01.2025

13.

მიჯნობა

მუშაონ პარტიის მიერ წამოყენებული სასურსათო პროგრამის აქტიულოური საკითხები, მათ შორის — სოფლის მეურნეობის პროდუქტების უდნაკარგოდ გადამუშავებისა და მთლიანად გამოყენების პრობლემები.

ფართო პერსპექტივა გადაეშლება კაპის ნაწენხიდან, წიპწიდან, საფუარის ლევიდან სპირტის, ლვინომთავას, ყურძნის ზეთის, საკვები ცილისა და საღებავის მიღებას.

მეთერთმეტე ხუთწლეულის ახალი მიჯნების აღების საფუძველთა საფუძველია მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის კიდევ უფრო გაღრმავება, ტექნოლოგიური პროცესების გაუმჯობესება და სრულყოფა, კვების პროდუქტების სიუხვის უზრუნველსაყოფად ტრადიციულ ნედლეულთან ერთად ახალი სახის ნედლეულის ძიება, მოპოვება და უნარიანად გამოყენება, სასურსათო ნაწარმის ხარისხისა და ბიოლოგიური თვისებების მკვეთრი ამაღლება, ასორტიმენტის გაფართოება. ყველა ამ მიმართულებით წარმოებული მუშაობის პროცესში პარტიული ორგანიზაცია სისტემატურად შეამოწმებს წარმოებაში ტექნიკური პროგრესის დაწერვის ტემპს, გამოავლენს ნაკლოვანებებს, განხორციელებს ღონისძიებებს, რომ ჩვენი მუშაობის ყველა შიკრიტადი მიმართულებით ხანი-მუშაოდ მოეწყოს საქმე, თანმიმდევრობით და რიტმულად ხორციელდებოდეს მეთერთმეტე ხუთწლეულში დასახული პროგრამა.

ბ. ნიჟარაძე,

საქართველოს სსრ კვების მრეწველობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორი, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი.

თ. ნანიტაშვილი,

პარტიული მდივანი, ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

პირველი მაისის სახელობის სამკერვალო ფაბრიკის კოლექტივი კმაყოფილებით გასტყერის განვლილ გზას. შარშან აქ იშვა ახალი ინიციატივა: „ლინინურ დამკერვალორ წელიწადს — ყველა რეზერვი მოქმედებაში“. სწორედ რეზერვების ამოქმედების შედეგად წელიწადის განმავლობაში გეგმის ზევით გამოუშვეს დიდძალი პროდუქცია, დაინერგა სამოცამდე ახალი მოდელი. გასული ხუთწლედი კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი წარმატებით აღინიშნა — საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსა და პროფსაბჭოს ერთობლივი დადგენილებით ფაბრიკის მიენიჭა საწარმოო კულტურისა და უსაშიშრო შრომის საწარმოს წოდება.

საერთო წარმატებებში კომკავშირელებსა და ახალგაზრდებს თვითნატი წვლილი უდევთ. ისინი წარმატებით ებებებიან სკკპ XXVI ყრილობას.

ზოია რუხაძის სახელობის კომკავშირულ-ახალგაზრდულმა ბრიგადამ თავიდანვე აიტაცა პატრიოტული ინიციატივა: „სკკპ XXVI ყრილობას — 26 მაღალ-ორგანიზებული, მაღალეფექტური სამუშაო კვირა“. ამ ინიციატივასთან დაკავშირებით კომკავშირის კომიტეტი ყოველი კვირის ბოლოს აჯამებს შეჯიშრების შედეგებს, გამარჯვებულ ბრიგადას გადასცემს გარდამავალ ვიმპელს. ეს ხელს უწყობს მორალურ სტიმულირებასა და საერთო საქმით ახალგაზრდობის დაინტერესებას.

კომკავშირულ-ახალგაზრდულმა ბრიგადებმა იგაღებულეს კომუნისტა დიდი ფორუმისათვის

შეასრულონ 1981 წლის ორი თვის დაგალება. ეკატერინე გელაშვილისა და ნაირა დევრისა-შვილის ბრიგადები კარგა ხანია XI ხუთწლეულის ანგარიშში შრომობენ. ახლა შეიქმნება კიდევ ორი კომკავშირულ-ახალგაზრდული ბრიგადა, აითვისებენ ორ ახალ მოდელს სახელწოდებით. — „კომკავშირული“.

ინერგება კომკავშირელებთა რაციონალიზატორული წინადადებანი. ექსპერიმენტული სამუშაოს ჩამხაზველმა თამაზ არაბულმა და კონსტრუქტორმა ზაურ ჭინჭარაძემ შეცვალეს ბიჭის შარვლის კონსტრუქცია, დაიზოგა 3.388 კვადრატული მეტრი ქსოვილი, რამაც შეადგინა 18.295 მანეთი ეკონომია. საწარმოო განყოფილების კონსტრუქტორმა ვაჟა ჩხენკელმა ორნემსიან მანქანაზე დუბლირებული ქსოვილის შესაკერად გამოიყენა წვრილგორგოლაჭიანი თათი, რამაც გააადვილა დუბლირებული ქსოვილის გადაადგილება. ელექტრომონტიორმა რობინზონ ოქრუაშვილმა დაამხადა სამუშაო სტენდი წნების დროის რელეს შესამოწმებლად, რამაც შეამსუბუქა ელექტრომონტიორებისა და წნეხზე მომუშავეთა შრომა.

ამ დღეებში ეწყობა ახალგაზრდების შეხვედრა შრომის ვეტერანებთან დევიზით: „მოწინავეთა გამოცდილება — ყველასი“, გაიმართება თემატური საღამო — „ლინინური კომკავშირი პარტიის აქტიური თანამემწეა“, „ჩვენი კოლექტივი XI ხუთწლეულში“.

მიჯნა მაისურაძე

„რომუანაბლის“ ფურცლებზე ლი კოლექტივი

სამშენებლო ტექნოლოგიის ვალსაზრისით საქირო იყო 20-მეტრამდე გადასარბენი გვიანების გაყვანა-დამუშავება, დასრებული ამოცანაც წარმატებით განხორციელდა, ახლა ეს კოლექტივები სადგურის მიდაკლებში შეიჭრნენ. თ. კაჩმაზოვისა და გ. კეკელიძის ბრიგადებმა 20-80 მეტრი წოლხვრების კედელი ააგეს.

მდეგ კი ამ კედელზე ერთთალოვანი სადგური წამოიშართება. აი სწორედ ამ საქმის სრულყოფაზე არიან დასაქმებული მოწინავე გვირაბამყვანთა ბრიგადები.

თ. კაჩმაზოვის ბრიგადაში კეთილსინდისიერი შრომით თავი გამოიჩინეს ვაჟა ალფენიძემ, ომარ კიკნაძემ, ჭემალ კიკაბიძემ, ნოდარ კვიციანიძემ, იოსებ...

გინება და საქმის უსაზღვრო სიყვარული თან სდევთ თემურ გოგიაშვილს, ვალერიან აღუაშვილს, გურამ ხვედელიძესა და სხვებს. ბევრმა მათგანმა თავი ისახელა მეტროპოლიტენის მეორე რაგის მშენებლობაზე, გამოიჩინოდნენ აგრეთვე ალგეთის ჰიდროტექნიკური კომპლექსის აგებაზე. ახლა კი ხანაქებოდ შრომობენ „ღრმადელის“ სრულყოფაზე.

შარშანდელი წელიწადი კოლექტივმა მაღალი სამეურნეო მაჩვენებლებით დაამთავრა. ახლა აქედანვე აიღეს ტემპი, რათა მეთერთმეტე ხუთწლეულში

კუბლისტი, საზოგადო მოღვაწე

„თბილისი“, 1987, 12/1
N=8

საიუბილეო დითირამები ბი არასოდეს დამიწვია.

არც ახლა ვწერ, მაგრამ ზოგჯერ გულიწადილის გამოხატვის სურვილი უნებლიეთ ემთხვევა ტრადიციის დინების წესს.

ვერ დათრგუნავ ვერ დაიოკებ, ვერ დაიმორჩილებ.

სამოცდაათი უხინჯო, უწმინდესი, უსპეტაკიხი წელიწადი — ასეთია გიორგი ნატროშვილის კუთვნილი წლები.

ასეთია მისი პიროვნება, შემოქმედება, მოღვაწეობა — სამივე ერთ მთლიანობაში კრიტიკალიზებული, ცოცხალ სახეებსა და საქმეებში გაცხადებული, სასიქაღულლო მამულიშვილის მადლიანი კვალით აღბეჭდილი.

1980-იანი წლებიდან გიორგი ნატროშვილი ქართული საბჭოთა ლიტერატურული კრიტიკის მოწინავე პოსტციტებზე დგას. სულ რაღაც ოცდაორი წლისა იყო, როცა მისი პირველი სქელტანიანი წიგნი „ლიტერატურის მეცნიერების საკითხები“ გვერდით ამოუდგა მაშინ სახელგანთქმულ ავტორთა წიგნებს. მასში უნდა გამოჩენილიყო და გამოჩნდა კიდევ იმდროინდელი ლიტერატურული მოძრაობის ცენდენციები, მიდრეკილებანი და სულიკვეთება, ყოველივე ეს გავლილი ისტორიული ეტაპია. ამჟამად ჩვენთვის მთავარი არის ის, რომ სწორედ იმ პირველსავე წიგნში ნათლად და მკაფიოდ გამოიხატა პატივცემული გიორგისათვის, როგორც მკვლევარისათვის, დამახასიათებელი ძირითადი ნიშნები: არაჩვეულებრივი შრომისმოყვარეობა, ადლო, ინიციატივა, წვდომის უნარი, არაჩვეულებრივი ადამიანური მგრძობელობა.

ნახევარი საუკუნის მანძილზე ფასდაუდებელი ნაკვლევი და ნაძიები შემატა გიორგი ნატროშვილმა ქართული ლიტერატურის ისტორიას. გატკობით მისი მონოგრაფიული შრომები სულხან-საბა ორბელიანის, დავით გურამიშვილის, იოანე ბატონიშვილის, ნიკოლოზ ბარათაშვილის, გრიგოლ ორბელიანის, ილია ჭავჭავაძის, აკაკი წერეთლის, ალექსანდრე ყაზბეგის, ვაჟა ფშაველას, დავით კლდიაშვილის და ქართული კლასიკური მწერლების სხვა გამოჩენილი წარმომადგენლების ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე, წარსული ეპოქების ისტორიულ-ლიტერატურულ მოვლენებსა თუ პრობლემებზე.

მარტო ალექსანდრე ჭავჭავაძის შემოქმედებითი ბიოგრაფიიდან მკვლევარის მიერ გამოშვებული მეტად საინტერესო მასალის გახსენება რად ღირს: გიორგი ნატროშვილმა პირველად მიაგნო და დამატებლად დამტკიცა, თუ ვინ არის ალ. ჭავჭავაძის მიერ 1804 წელს ფრანგულიდან თარგმნილი თხზულების ავტორი, რომლის ვინაობა მანამდე არავინ იცოდა. მან დედანთან თარგმანის სკურპულოზული შემოიხიარებით ცხადყო, რომ „აზლოთ განჩხრეკილი კაცისა“ იმდენად არის დაშორებული ორიგინალს, რომ მის ნამდვილ ავტორად შესაძლებელია აღიარებულ იქნას თვით ალექსანდრე ჭავჭავაძე. „დაახ, — დასკვნის. გ. ნატროშვილი თავის გამოკვლევაში „უდაბნოში დაწერილი წიგნი“, — აქ დარღვეულია თარგმანის ყველა წარმოსადგენი და შესაძლებელი საზღვარი. ეს უპირისპირაა ნატროშვილისა“.

ახლა რამდენი სტატია, გამოკვლევა, წერილი და წიგნი აქვს გამოქვეყნებული ქართველ საბჭოთა მწერლებზე? მერე როგორი გემოვნებით, ერუდიციით, ხილრმით და სიმპზილით. გიორგი ნატროშვილის პუბლიცისტკა ყოველთვის მუბრძოლი, მიზანდასახული, აქტუალური პრობლემებით დატვირთული და ამავე დროს ემოციური, ხატოვანი, უადრესად ადამიანური. კითხვობ დოკუმენტურ წყაროებზე აგებული მის მხატვრულ ნარკვევებს: „რა უბარი და რა სწყინს სოფელს“, „ბაღადა თავმჯღღობარზე“, „100.000 ხანადირო თოფი“, „მიჯნა კეთილსა და ბოროტს შორის“, და ეცნობით მთელ საქართველოს, მის მოწინავე, სახელოვან ადამიანებს, მათ სახანელო საქმეებს, ეცნობით თანამედროვე ცხოვრების მაქისცემას, მის დინამიკას, მისი ზრდისა და განვითარების ურყევ საფუძვლებს.

და ყველგან გრძნობთ ავტორის ნათელ, მიუღვამელ, პრინციპულ პოზიციას, მის შეურიგებელ დამოკიდებულებას ნეგატიური მოვლენებისადმი, ბუნების დაცვას ენება იგი თუ ადამიანთა ეთიკურ-ზნეობრივ საწყისებს, მის უშუალოებას, თანადგომას და მხარდაჭერას, ხადაც საქმე აღმავლობის და წარმატების გზით მიდის. მან ქართული

საბჭოთა პროზა გამდიდრა ისეთი შეხანიშნავი ნაწარმოებებით, როგორც არის „სიხე გაზაფხული იყო იორზე“, „უღარდელი კაცის სიკვდილი“, „ძე კაცისა“, „მინდვრის ბიჭი“, „ხელთათმანიანი კაცი“ და სხვა, როლებშიც სიტყვის იდეურ-ესთეტიკური ელვარება მუდაროდ არის შერწყმული მის დიდ აზრობრივ-ემოციურ ფუნქციასთან. დაწვეწილი, ლაკონიური, უდერაღია გ. ნატროშვილის პროზის ენა, სხარტია და მოქნილი დიალოგი. ეს განაპირობებს მის შემოქმედებაში მხატვრული სურათების, სახეების, პასაჟების ცხოველმყოფლობასა და მიმზიდველობას. თითქმის ყოველ ნაწარმოებში იგრძნობა სინამდვილის ახლებურად დანახვისაკენ, მშვენიერების ამაღლებული იდეალებისაკენ სწრაფვა.

ომგადახდილი მწერალი, ხელოვანი, პუბლიცისტი, მოაზროვნე კრიტიკოსი, პროფესიონალი ჟურნალისტი, ერუდიტი მკვლევარი, გამოჩენილი ლიტერატურისმცოდნე, ცნობილი რედაქტორი, პოპულარული საზოგადო მოღვაწე, მუდამ წიგნებში, ხელნაწერებში, საქმეებში ჩაფლული, გულითადობით, უბრალოებით, თავმდაბლობითა და კეთილშობილებით აღსავსე ადამიანი — ასეთია გიორგი ნატროშვილის ის ზოგადი ნიშნები და თვისებები, რომლებითაც მან მკითხველი საზოგადოების, თანამოკალმეების, მთელი ქართველი ხალხის ღრმა პატივისცემა და სიყვარული დაიმსახურა.

... ამას წინათ ერემია ქარელიშვილთან ერთად გიორგი ნატროშვილს საგანგებოდ შევახვე ჩვენი ორმოცი წლის საერთო მეგობრობის ისტორია. ვისხედით და ვიკონებდით სასტუმრო „ბალახში“ ომამდელი შეხვედრის ეპიზოდებს. მაშინ არაფერი გვითქვამს კარსმომდგარ სამოცდაათ წელზე. ახლა კი საჭაროდ, მსურვალედ და ძმურად ვულოცავ ჩემს ძვირფას გიორგის დაბადების სახელოვან სამოცდაათი წლისთავს, ვუსურვებ კვლავაც ჭაბუკური ენერჯით მოღვაწეობას მშობელი ხალხისა და ქვეყნის საკეთილდღეოდ.

პროფ. ა. თოფურია,

ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი, საქართველოს სსრ მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე